

Úvodník

Jez a běhej

Stalo se vám někdy, že už toho máte dost, už nemůžete, nejen fyzická, ale i psychická ná-maha dosáhla toho bodu, kdy chcete všechno vzdát a prostě zmizet?! V posledních dnech jsem se ponořil do knihy „Jez a běhej“, je-jímž autorem je ultramaratonec Scott Jurek. Píše o svém ne příliš jednoduchém dětství a jeho „cestě životem“, o sebeobjevování, kdy jakoby náhodou uběhne třeba 160km v kuse a přitom vyhraje světově známý závod. Těch paralel s životem horolezce jsem v této knize našel mnoho, ale hlavně se jedná o inspirující příběh člověka, který na každé straně knihy dokazuje, čeho může člověk dosáhnout se silnou vůlí a dobrými přáteli. Tedy, nezbývá, než vyrazit vpřed ...

Blahouš

Foto Scott Jurek z internetu

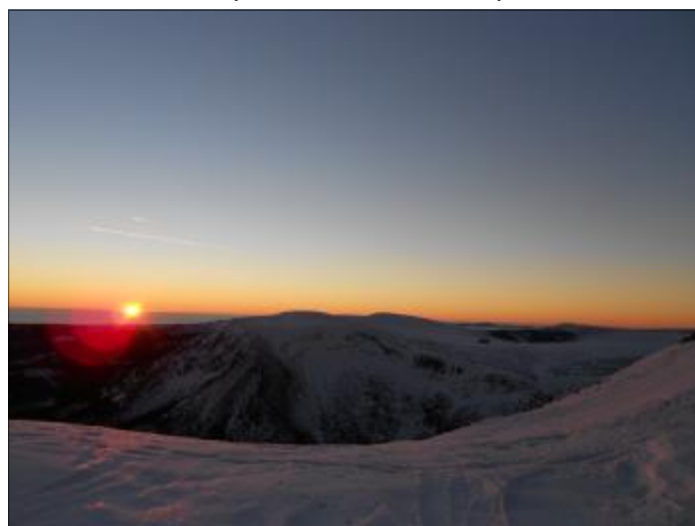
Přechod Krkonoš

13. - 15. 12. 2013

Jarda "Bábovka" Hála

Tak jako každý rok i letos jsme plánovali s Blahoušem výstup na Sněžku. S myšlenkou vystoupit na Sněžku přišel poprvé Bláža a posledních pár let se snažíme tradici dodržovat. Výstup plánujeme vždy na prosinec. Předpověď počasí pro letošní výstup byla výborná a není proto divu, že Blahouš zkušeně využívá této možnosti a navrhuje hřebenovou túru z Pece pod Sněžkou do Rokytnice nad Jizerou. Těsně před potvrzením rezervace se rozhodla rozšířit naše řady Blahoušovic Renča a v minutě dvanácté Verča D. Setkání celého týmu proběhne na Černém Mostě a do Krkonoš vyrazíme v pátek ráno v 9:00. Cesta je dlouhá a ubíhá pomalu, přesto s úsměvem do-

Západ slunce ze Sněžky

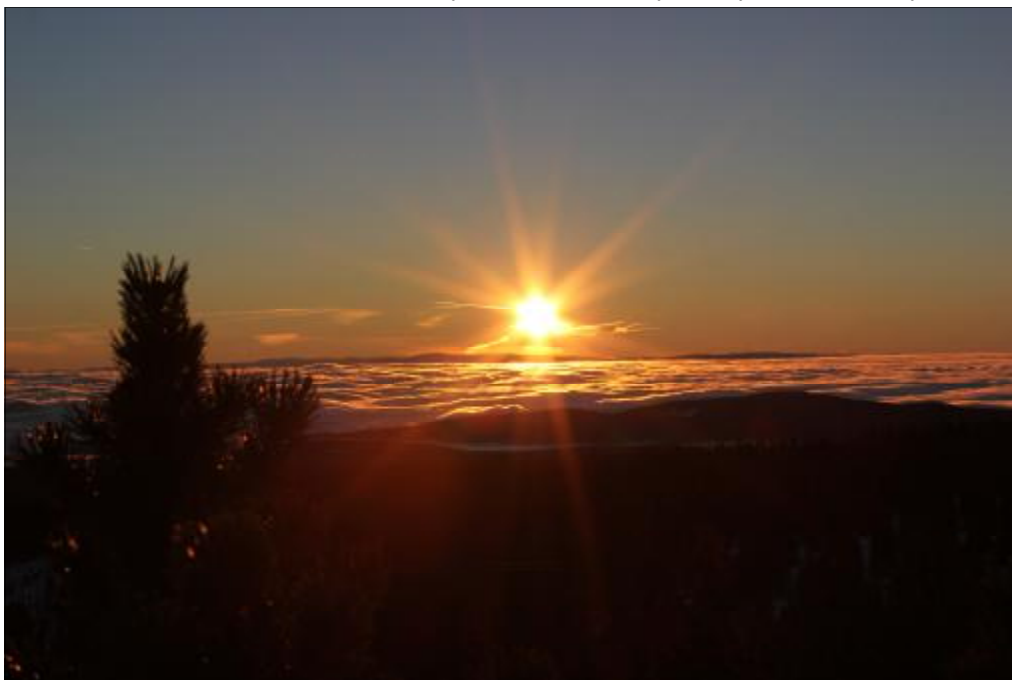
*Východ slunce na Sněžce, zleva:
Renča, Jarda, Blahouš, Verča*

rážíme do Pece ve 12:20. Počasí je zatím stabilní, nahoře jasno, azuro, dole mlha a sračky. Po příjezdu vyhlížíme nejbližší hospodu, a tak trochu nekontrolovaně zapadneme do hospody pod nádražím hned vedle potravin. Tuhle krčmu doporučuji již nenavštěvovat! Objednáváme si 4 polévky a nějaká anabolika v tekutém stavu. Po 15 minutách čekání vyvíjíme psychický nátlak na obsluhu - zatím bez výsledku, a tak přihazujeme další level, nandáváme návleky, převlékáme se a dokonce i rozbalujeme vlastní svačinu. Obsluha začíná chápat a po 35 minutách se ozývá cinknutí mikrovlnné trouby. Sláva, kuchař pochopil, ale dorovnává. Polívka je nalitá až po okraj a při doručení na stůl je miska pěkně poblitá majoránkou a mastnotou.

Ve 13:15 vyrážíme klidným tempem z krčmy. Děvčata nedbala našich rad, a tak není divu, že první zastávku máme cca po kilometru u staré lanovky. Dáváme pauzu, neb holky se nám snaží dokázat, že převlékání je proces, který perfektně ovládají. Naštěstí vše probíhá pod kvalitním dozorem a od lanovky vyrážíme krát-

ce před 14:00 - super, první kilometr za 40 minut. Začínáme stoupat, tempo je již svižné a na Růžohorky dorážíme za necelou hodinu. Naše rychlost nezůstává bez povšimnutí německých medií, a tak poskytujeme krátké rozhovory zahraničnímu zpravodaji. Po rychlém ubytování na Děčínské boudě (180,- s vlastním spacákem a karimatkou) vyrážíme dál nahoru na horu stále svižným tempem. Ke konci je naše tempo vražedné a v 16:00 si již vychutnáváme západ slunce. Pořizujeme několik fotek a znovu a znovu si vychutnáváme zapadající slunce, jež zabarvuje oblohu každým okamžikem do jiných odstínů. Pod rouškou tmy se vracíme zpět na chatu, kde vaříme čaje, ujídáme ze svých zásob a dohadujeme se, kdy budeme vstávat. Děčínská bouda nás nezklamala ani tento rok, v jídelně je cítit příjemná vůně čerstvě napečených domácích koláčů a všudypřítomná rodinná atmosféra a dobré pivo je samozřejmostí. Večer začínáme u 12° piva a po krátké době podléháme místní spe-

Idylické ranní výhledy ze Sněžky

Srandičky na Ptačích kamenech

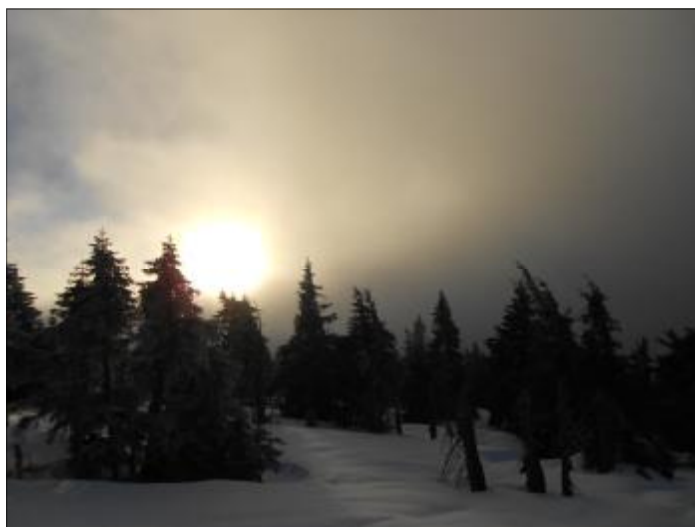
cialitě „Borůvkové knedlíky“ se skvělou sladkou nedietní omáčkou. Při objednání obsluhu nerozhodí náš neobvyklý požadavek a ve velmi krátké době rozdělujeme tři obří knedle. Večer je ve znamení společenských her a 14° piva. Verča brzo uléhá, já zůstávám a dělám těm dvěma křena. Bláza se několikrát dožaduje zapůjčení kytary, ale marně, je rozhodnuto, ráno vstáváme v 6:00.

Po probuzení starší uplatňují mnohaleté zkušenosti na mladší, kteří tvrdošíjně odmítají vstát. Vaříme čaje a až před sedmou za

Zasloužená odměna na Brádrlerových boudách

ranního úsvitu vyrážíme na vrchol. Východ slunce nás zastihne těsně pod vrcholem. Okamžitě nasáváme první sluneční paprsky. Tento magický okamžik netrvá dlouho, hbitě nastavujeme teleobjektivy na obzor, posléze si znovu vychutnáváme ranní rozbřesk. O chvíli později se dozvídám tajnou informaci a musím uznat Blahouši, že hezčí dárek jsi nemohl Renče dát. Po krátkém odpočinku šlapeme dál. Nahoře na hoře určujeme azimut naší cesty a vydáváme se po červené na Špindlerovu boudu. Sestup je jedna velká skluzavka, přestože se celou cestu držíme řetězů, každou chvíli někdo padá, naštěstí ne do údolí. Od Obří boudy postupujeme dál po červené, firnový sníh nám umožňuje rychlý postup, ale jasné teplé počasí nám dělá starosti. V dálce míváme Luční boudu a dál raději postupujeme po severním svahu směrem ke Špindlerovce. Přesto, že se začínáme propadat, ukazuje se naše rozhodnutí jako správné. Slunko nechá-

Magická atmosféra

váme za kopcem a dál postupujeme po krásném firnu. Obsluha na Špindlerovce nás zklamala, tvrdošíjně odmítá nalít pivo, a tak trochu z donucení usedáme na prosluněnou terasu, kde pojídáme vlastní zásoby a opalujeme se vedle paní v kožichu. Řádně posilnění vyrážíme dál po červené směrem k vyhořelé Petrově boudě, již nespěcháme, čas je perfektní a pomalu se loučíme s hřebenem. U Petrovky odbočujeme na modrou a zastavujeme se u

Ptačích kamenů, kde všichni hbitě odhazujeme batohy a vylézáme na těch pár šutrů. Kocháme se pohledem do údolí, cíl naší dnešní cesty je na dohled. Na Brádlеровu Boudu, dříve Fučíkovu, dorážíme před 15:00. Zůstáváme venku, tělu dopřáváme vitamín E a v dobré náladě se sympatickou dvojicí koštujeme domácí slivku, kterou zapijíme vychlazenou Plzní. Ubytujeme se (120,- vlastním spacákem a karimatkou) a míříme do krčmy. Polévka i kanec je vynikající, tělu dopřáváme i jiné méně alkoholické pochutiny. Večer je ve stylu

Sestup k Rokytnici nad Jizerou

regenerace, únava je znát, hrajeme Věž a celkem brzo uléháme. Ráno vyrážíme až před 8:00 směrem na Martinovku a Labskou a Dvoračky. Inverze končí, začínáme se potýkat s nízkou oblačností. U Martinovky odbočujeme na Harrachovu cestu, firnový sníh nám dovoluje přesun po lavinovém svahu. Vlivem malých poryvů se začíná vyjasňovat a na Labskou dorážíme již za téměř jasného počasí. Na Labské upravujeme výstroj a výzbroj, postupujeme dál, mraky útočí ze všech stran, ale slunko nakonec vítězí. Nad Dvoračkama si užíváme poslední sluníčko, dojídáme zásoby a vyrážíme do údolí. Na Dvoračkách padne poslední strategické rozhodnutí, dolů sestupujeme svižně po žluté neb se mi trochu stýská a nutím všechny stihnout autobus v 11:55. Do Rokytnice dorážíme v 11:40, posledních 5 km zvládáme v rekordním čase a do Prahy přijíždíme po 15:00, kde naše společná cesta končí.

Jarda

Odpadkyáda v Tisé

Od kamarádů z HO Tisé přišla zpráva, že dne 26. 4. 2014 organizují každoroční prospěšnou akci ve sbírání odpadků ve skalách v Tisé a okolí. Přijďte nejen pomoc, ale setkat se s kamarády z jiných oddílů a třeba si i zalézt.

Mistrovství České republiky mládeže v Písku 2013

19. 10. 2013

Martin "Cliffhanger" Jech

Dne 19. 10. se konalo v Písku MČRM v lezení na obtížnost. Vzhledem k tomu, že tento závod byl pro mě velmi důležitý, nastavil jsem trénink tak, aby druhý vrchol sezóny spadl na tento závod.

Tím pádem jsem týden před ČPM v Jičíně (21. 9.) vypustil skály a začal se věnovat plnohodnotnému tréninku na překližce. První zkouškou formy bylo dospělácké MČR ve Zlíně, kde se mi podařilo umístit v semifinále na 14. místě

jako 2. Junior za Petrem Čermákem. Mohlo to být sice ještě o něco lepší, ale i tak byl vidět silový posun od Jičína a zároveň se jednalo o kvalitní trénink na závodních cestách. Následovaly další dva týdny, které jsem zpočátku mírně přepálil a v trénincích jsem nakonec nezvykle odpadával kvůli nedostatku kůže. Poslední týden před závodem jsem tedy řádně zarestoval, abych nebyl brzděn únavou.

Konečně nastal den D a po dvou hodinách cesty a přespaní u příbuzných vcházím do Areálu písecké stěny, registruji se a pomalu se rozkukávám po cestách, které nebyly úplně normální. V týdnu zde totiž probíhal kurz stavěčů, jehož úspěšní absolventi získali licence „Stavěč ČHS“. Cesty byly velmi pěkné a díky použití mnoha struktur od Aixu se zde nacházely spíše evropské kroky. Do závodu bylo v mé kategorii (A) přihlášeno 13 lezců. Konečně se začíná lézt a naše první cesta se nachází v levé hraně pravého profilu. Na začátku sice trochu plaším, ale jakmile se rozlezu, daří se mi cestu jako jedinému v naší kategorii topovat. Druhá cesta vede pro změnu v pravé hraně hlavního profilu a je v ní víc struktur, než na většině českých bouldrovek. Opět parádní cesta s mírnými bouldrovými pasážemi a dobrými odpočinky. Pata šla dát skoro v každém druhém kroku, takže jsem byl ve svém živlu. V této cestě padám opět z naší kategorie nejvyšší, a to chyt pod topem, nejspíš kvůli smeknuté noze. Do finále tedy postupuji z první pozice, což však nic neznamená.

Následovala několika hodinová pauza čekání na finále, ve které proběhly boulderové závody lezců, kteří se nedostali do finále a stavěči z plošiny „naházeli“ dvě finálové cesty pro kluky a holky.

Konečně dochází k uzavření izolace a k prohlídce finálovek. Klučičí finálovka se motá celou levou částí hlavního profilu a od pohledu to bude čistá anaerobní, v horní části silová vytrvalost. Později se dozvídáme, že má obtížnost 8a/8a+. Jsme nahnáni zpět do izolace a postupně lezou kategorie B, A, J. Když na mě konečně dochází řada, snažím se co nejvíc uklidnit. Pomalu vzlínám finálovou cestu, asi ve třech čtvrtinách se mi daří najít příjemný odpočinek s patou na struktuře TR-walls, ze kterého si cvakám, sklepnu, namáguji a pouštím se do posledních tří metrů. Zde cesta značně graduje, ale za povzbuzování fotografů z plošiny 2 metry ode mě se mi daří udělat ještě několik kroků a nakonec padám

asi 3 kroky pod topem. Dolezl jsem velmi vysoko, ale do spuštění na zem jsem netušil, zda to bude na první místo stačit. Pár sekund po přistání se dozvídám, že jsem vyhrál. Následovalo finále juniorů, ve kterém vítězí Petr Čermák, když můj tečovaný chyt podrží a padá až vzápětí.

Poté už probíhá jen vyhlášení výsledků, po kterém nasedáme do auta a vydáváme se zpět na sever.

Týden po Mistrovství v Písku probíhá poslední ČPM v Chocni (26. 10. 2013), který se mi (i bez závodních lezeček, které jsem si zapomněl doma) daří vyhrát a tím se stávám vítězem i celého Českého poháru mládeže 2013.

A teď hurá na skály :).

Sponzoři: Saltic, Horoklub Chomutov

Martin „Cliffhanger“ Jech

Vánoční stěna Horoklubu

17. 12. 2013

Bohouš Dvořák

Je opět úterý, ale již 17. prosince a tělocvična na gymnáziu v Kadani se opět zaplňuje dětmi, tátů horolezců členů Horoklubu Chomutov a mládeže z našich Horokroužků.

Tato akce pro děti před vánocemi je zaměřena jinak, soutěživě a s trochou adrenalinu. V rámci možností, protože mít to vše pod kontrolou, aby se nepřihodil úraz, není jednoduché. Plná tělocvična dětí přebíhajících a sbírajících body na jednotlivých disciplínách. Každou si hlídá jeden ze zkušených tátů lezců nebo některá z jejich krásnějších lezeckých polovin. Takže skok z 9 metrů do prověšeného lana vyžaduje od dětí velkou odvahu, ale od dospělých zodpovědně odjistit a „vyčistit“

dopadový prostor po pádu do „pendlu“. Projet se napříč tělocvičnou 40+40metrů po kladce na laně je dětmi vnímáno jako zábava, ale ani tam se nesmí udělat chyba. A pro starší mládež z Horokroužku (ono i pro dospělé lezce) by neměl být problém sestavit kladkostroj a

to lano napnout. My jsme naopak měli problém ho povolit a sundat. Jümary PETZL mají totiž tak ostré zoubky na „palci“, že je zakousnuté do napnutého lana vyprostíme až opětovným sestavením vícenásobného kladkostroje. Pak se to učte tzv. „z voleje“ někde u ledovcové řeky nebo trhliny nebo skalní rokle se spadlým můstkem. Výukový ferratický traverz podél stěny „zaměstnal“ hlavně starší děti. Opět jsem se setkal s tím, že v podstatě nikdo nevěděl jak se správně navázat a „namontovat“ na sebe ferratickou brzdu - komplet, a že je dobré mít i krátkou odsedávku. Ani dospělí, v době, kdy jsou ferraty děsně v módě a mraky lidí na ně jezdí do Alp. Ano jste horolezci, ale co když vás někdo požádá o radu? Další legrácky byly spíše legrácky hlavně pro ty nejmenší.

Závěrečné rozdávání drobných cen proběhlo tradičně včetně posledního „boje“ o ceny systémem urvi co můžeš.

Přeji vám všem, užijte si vánoce a dárky, klidně zajděte s táty na stěnu v hodinách dospělých, neboť stěna je k dispozici také o svátcích (mimo turnaje) a sníh není, lyžovat zatím nejde. Horokroužek se rozjede první úterý v lednu, takže až 7. ledna, máme již bohužel jen jeden den v týdnu. Co vás v lednu budu chtít naučit? Ano, sestavit kladkostroj a napnout lano (vytáhnout kamaráda z ledovcové trhliny), jističi si odchyť hrozenou pneumatiku, pak také zachytí pád (odskok) kamaráda od stropu levého bubnu, mnoho uzlů, zachycení pádu kamaráda (prvolezce) od kruhu (nýtu) ve stěně, vytažení spadlého kamaráda (druholezce) nahoru k sobě v převísle stěně, záchrana a spuštění zraněného kamaráda (prvolezce) ze stěny dolů. A krom toho se budeme zlepšovat v lezení a obtížnosti cest.

Těšme se na příští stejně úspěšné akce Horoklubu. Díky všem zúčastněným.

Bohouš Dvořák

Ved. Horokroužku a správce stěny

Podzimní Letošení

Blahouš Kluc

Výraz „Letošení“, jestli se nepletu, před mnoha lety vymyslel Broněk a má pár společných jmenovatelů - Letoš a nevšední zážitek vzniklý díky jeho personě. Jsem toho názoru, že co se napíše, může pobavit, ale nejlepší je s ním nějakou tu chvíli zažít.

Jednoho zářijového dne mě zase jednou vyvětral a vzal mě opět na nejmenovaný kopec v okolí Chomutova, kde chtěl konečně přelézt cestu z dílny klasika Kutílka ohodnocenou stupněm IV. Letoš už jí zkoušel čtyřikrát (z toho již dvakrát se mnou) a stále ho nechtěla pustit, přestože je parták se svou výkonností podstatně výš.

Vláčíme se po turistické cestě a zahňeme strmě nahoru do lesa, kde tušíme skalní útvar. Vzhledem k tomu, že sebou táhne i vrtačku, matroš a já nevím, co ještě, tak docela pod nástupem „naší“ cesty funí. Mám neodolatelnou chuť na pivo a i to vytáhne z batohu. Tvářím se docela pobaveně už teď, protože tuším, jaké divadlo bude následovat ... Letoš na sebe nahází všechny lezecké krámy, naváže se a vyráží do úvodní stěny, na kterou asi po šesti metrech navazuje ne příliš vstřícně vypadající spárka. Cesta je prostá jištění, takže hlavní úkol je, vnutit tam nějaký ten vklínělec. Letoš udělá pár rozvážných kroků, a když je nohama sotva 1,5 m vysoko, tak huhlá, že neví, jak dál. Už zezdola je patrné, že je to přímo nahoru nesmysl, tak udělá útok vlevo ke hraně. Pozoruju ho, jak mu to v té hlavě šrotuje. Dívá se nahoru a odhodlává se, přemýšlí, kam umístit jištění. Ono není opravdu moc na výběr. Nakonec trochu nastoupá a vydá se vpravo k žebírku, kde se rozhodne umístit friend. „Tak co, jak drží?“ „Nic moc.“ „Zkusím ho zatížit zespodu.“ Letoš se vrací ke hraně a já zatáhnou a šup, už letí i s kouskem skály. Předseda se tvářil už před tím kysele, teď je to ještě zábavnější. Zkouší to tedy bez jištění, ale vrací se. Takhle to opakuje několikrát a já už se tlemím, že to naše „sako“ už je na takový početný pokus opravdu pěkně střižené. Předseda začíná přemítat, že by se tam možná hodila skoba. „No, jestli to chceš přelézt, aniž by sis rozlámал kosti,

tak ti nic jinýho asi nezbyvá.“ „Já ti nevím, kvůli etice.“ Přemítám, že stejně není jistý, jestli je to opravdu ta cesta, o které se mluví v průvodci, protože to nemá se čtyřkou nic společného a skála je poměrně zvětřalá a neví, kdy se co ulomí. Nakonec se nechá přemluvit a já mu posílám z batohu skoby a kladivo. Zatlouká do žebírka skobu a já konstatuju, že zatloukání této skoby určitě neznělo podle metodických pokynů. „Zkusím jí zatížit zespodu.“ Letoš mi navolní od hrany lano a já zespoda táhnu. Hm, drží. Tak se zapřu trochu víc a už skoba sviští vzduchem a pěkně mě trefí do levého ramene, až mi i přes několik vrstev oblečení udělá do kůže tržnou ranku. Jsme stejně vyšinutí, takže se oba od srdce smějeme. No nic, je třeba zkusit jinou velikost. Zatlouká tedy další a ta už zní o poznání lépe, tedy alespoň chvíli. „Zkusím jí zatížit.“ „Raději ne, nebo jí zase vytrhneš.“ Nádech a zkouší lézt dál a

Cesta Mr. Kutílka

přichází „stará známá“. „Ty vole, já jsem č...k, jako bych to neznal, zase tady budu hnít jak idiot, místo, abych to vylezl, už je to tady, už mi dochází ...“. „Letošu, jdeš nahoru, nebo dolů?“ „Ufff, ufff, dolů vole.“ Couvá zručně a musí se i přidržet skoby, která toto zatížení naštěstí vydržela. Letoš slézá až ke mně a já si říkám, jestli po té hodině, co byl ve stěně, na to kašle. „Musím získat odstup.“ a jde k batohu, kde se napájí pivka. Já zatím v klidu stahuju lano.

Mezitím se kamarád přesouvá o kousek výš, kde na nás čeká možnost prvovýstupu, ale je třeba navrtat. Z vedlejšího komínku instaluje dva vklíněnce, pak se navazuje a leze kousek, odkud chce vrtat. Sedne si do lana a přidržuje se prsty chytu nechytu, lano jde od něj šikmo vpravo. Známu jeho sílu, ale i tak si říkám, že je to silák, když z takové pozice chce vrtat. Podám mu vrtačku, stále se drží lišty a začíná vrtat. „Ty vole, jak si můžu myslet, že zavrtám z takové pozice?“ Vrací mi vrtačku, nějak popoleze s vyzutými lezečkami výš a umisťuje frendík a háček o jinou lištu. Pomalu zatěžuje háček, přebírá vrtačku a vrtá. Za chvíli tam má díрку šestnáctku. Přebírám vrtačku, na oplátku mu dávám brašničku s náčiním. Čistí díru štětka, pak vytahuje vyfukovací hadičku a šup, štětka se válí v listí o několik metrů níž. Dočistí díru, a připravuje kroužek s lepidlem. Já ho natáčím, abych měl vzorový příklad v umisťování fixního jištění. Vtlačí do díry ampuli, vloží tam dřík kroužku a roztluče kládou. Po chvíli zjistí, že je díra větší, protože většinou vrtá dvanáct-

Jak se kroužek vyjímá ...

ku průměr, takže rychle vytahuje dřík z díry a dává tam další ampuli, kterou následně roztluče, ale první lepidlo už je skoro zatvrdlé, takže i když tluče do kroužku jak v reklamě na horníka, tak nezbyvá, než vytáhnout

kroužek ven. Zmůže se jen na holé konstatování se svěšenou hlavou: „To je ostuda.“

Opět se chlámů a konstatuju, že to byla metodická ukázka umisťování kroužku. Převrtá lepidlo v díře a na další pokus už

Těžký život jističe

opravdu vzorově umisťuje kroužek. No jo, jenže je už bez ampulí lepidla, takže nemůžeme již dát další kroužek, který by se o mnoho metrů výše v holé skále určitě hodil. Žertem mu vyčítám nedostatečnou přípravu, po označení projektu šňůrkou se zase přemísťujeme k původní linii.

Tak opět navěsit matroš, ale teď už parták ví, že chce jít nahoru. Oblézá skobu a konečně se dostává rukama na poměrně dobrý chyt na začátku spáry, ale ten drží jen silou vůle. Šmatrá rukou po sedáku a hledá tu správnou velikost frienda, noha se klepe, pak se klepe celý, k tomu něco huhlá, ale konečně umisťuje jištění a dostává se nejdřív rukama a poté celým tělem ke spáře. Hurá, ve spárách je už doma. Dolů to stejně nejde, takže vzhůru, což už jen klasicky omrmlává, ale co říká, tomu nerozumím. Něco o tom, že to bylo cavyků. Na vrcholu se raduje, mává rukama a já mám radost za něj, že si splnil dlouholetý cíl a za sebe, že už k této cestě nikdy nemusím. Vylezu cestu na lepším konci a cestu hodnotím jako pěknou linii, ovšem člověk neví, co kdy ulomí. Pak následuje přežení celého hřebene, u kterého si vychutnám zase já pár citlivých krůčků. Cestou lesem k věcem potkáváme torzo muflona a Letoš si sebou k tomu všemu vercajku přibírá trofej, což konstatuju, že jsem nečekal, že si Letoš z lesa ponese parohy ...

Blahouš

Střípky z Novoročního ráchání

Pavel

Deivi

Blahouš a Verča

Pěťa Šiška

Ráchání na Bandě

LeToš

Jířa

Program na únor

1. 2. 10:00 – 13:00 Den otevřených dveří pro studenty

7. 2. 19:00 Prcas Jirka Slavík – Amerika

O říjnovém výpadu žlebských desítkářů do Ameriky a lezeckém ráji ve skalách Red rocks v Tennessee.

Poté koncert přítomných muzikantů čili VOLNÉ SESKUPENÍ! Vstupné 50,- Kč.

8. 2. Lezecký maraton a oslava 1. narozenin arény

11:00 START LEZECKÉHO MARATONU

První ročník vytrvalostního lezeckého závodu na 8 hodin

21:00 KONCERT SKUPINY LAKE STOPPER

Koncert rockové kapely, poté VOLNÉ USKUPENÍ MUZIKANTŮ A AFTERPARTY

13. 2. 2014 19:30 Filmová hodinka

21. 2. 19:00 Jana Kopecká – Třídní sraz v Peru

Vyprávění o neobvyklém výletě spolužáků, kteří se neviděli 35 let, do Bolívie a Peru, o cestě po Amazonii a pobytu u zdejších indiánů bude vyprávět Nany.

Vstupné 50,- Kč

28. 2. 2014 20:00 Koncert

JOE PURPLE

kapela, jež se žánrovými škatulkami příliš netrápí a v její vlastní tvorbě jsou zakořeněné různorodé prvky hard-rocku, rock' n ,rollu, blues, jazzu, funku, latiny, etnické hudby a mnoha dalších. Banda si zakládá převážně na energii živých vystoupení a intuitivní improvizaci!

ZÁVOD

LEZECKÝ MARATON a oslava 1. narozenin arény 8. 2. 2014

11:00 start závodu

Otevřený lezecký závod na 8 hodin v kategoriích muži, ženy a smíšené dvojice. Více informací na www.lezecka-arena.cz. Registrujte se už dnes!

21:00 afterparty

Popřejte aréně k narozeninám s kapelou Lake Stopper!

Kontakty: +420 474 345 540; info@lezecka-arena.cz; www.lezecka-arena.cz

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v závěrečném měsíci r. 2013

- 1.12. Párek se Šamanem zakládají novou VK na **Mezihořské plotně** a poté zevlují po všech skalách v okolí.
Letoš s Blagodanem očíhli západní část **Jánského vrchu** a něco popolezli ve Skalní vesničce a na Mužíkovi.
- 2.12. Slíva s Ludvou se pěkně vyřádili na **Mařence**. (skála, pozn. redakce)
Na **Jánském vrchu** se potlouká Blagodan a nakonec končí ve Skalní vesničce.
- 3.12. Probíhá **Mikulášská stěna** v Kadani za účasti 25 kusů ratolestí, tří čertů, Mikuláše a anděla.
- 7.12. Na **Jedláku** v okolí Jižní věže prořezává Svinčo s Květomilou náletové dřeviny.
- 12.12. Na **Velké skále u Kameničky** hlemzají po namrzlé skále Ludvik Kostkovanej s Rostou.
13. – 15.1. Jarda Bábovka, Verča Dvořáková, Renča a já (Blagodan Kluců) uskutečňujeme **přechod od Pece přes Sněžku** na Brádlery boudy a dále až do Rokytnice.
- 14.12. Další klubovou akcí je **Zdobení vánočního stromečku**, tentokrát na Svahové za účasti asi dva ceti členů. Předtím Svinčův klášterecký dívčí sbor trénuje na **Eduardově kameni**.
Ludva se Slívou řadí pro změnu se svými polovičkami na **Medvědí skále**.
- 15.12. **Nový Žeberk** – turisticko - objevitelskou túru, při které nic neobjevili, podnikají Svinčo s manželkou.
- 16.12. Minikomplet **Slovanské kopy** za účelem ověření klasy dávají p. Svinařík s panem Klucem.
Pánové Kostka s Rostou lezou na **Bořeni** Honzíkovu cestu (5+).
- 17.12. **Vánoční stěna** v Kadani opět s hojnou účastí členů klubu.
- 19.12. Kostka – Kotula – **Kočka** (KO – KO – KO).
- 22.12. Na **Bořeni** se potulují Ludvik Kostka se Slívou a dávají Ohniskovou cestu.
- 24.12. Vánoční **Perštejn** - účastní se ho Bandasky, Deivina, Ivan, Letoš, Verča, Klášterecký dívčí sbor pana Svinaříka, Blagodan a mnozí další lezci z Kadaně, Chomutova a okolních osad.
- 26.12. Bandasky, Deivina, dále Ivan, Jechóza a Letoš, Květuš, Svinča, Blahouš a Renča, Verča a Bohumínek s Janou se účastní akce **Vánoční Bořeň**, kterou pořádají ústečtí lezci. Po dobytí vrcholu se účastníci vrhli do všech sektorů. TOP sektorem byl Jižní prostor, ve kterém se dalo lézt v tričku s krátkým rukávem.
- 27.1. Na **Zlatník** se v unikátním počasí vydávají Renča, Edita, Kubla a Blahoslavič Paříč. Přelézají krašavice na Škuneru a okolí.
- 28.12. Turistický pobyt v **Labských pískovcích** v chatě Na Tokáni si Bandasky zpestřili free solo výstupem Partizánskou cestou na věžku Cipísek nedaleko Chřibské.
Bři Svinaříkové se věnují kamenolezectví na **Goethovkách**.
Blagodan s Renčou objevují významný skalní výstupek, který nazývají **Bordelář**.
- 30.12. U Aše na **Vernéřovských skalkách** kompletuje mistr Svinařík červené šipky za asistence sboru.
- 31.12. Poslední den v roce: Svinčo boulderuje po rozhledně u Aše, Veronika, Easy, Sysel a Fredy vystupují k Jedláku, Párek osazuje vrcholovku na Popeláře, aby tam o pár hodin později Blagodan s Renčou provedli Horezdar.

Co kdo s kým, kdy, kde jak a komu v měsíci lednu 2014

- 1.1. První hodiny a den v roce jsou tradičně věnovány bojům o **Horezdary**. Hned v nočních hodinách se pohybují krajinou přízraky v podobě Bláži Kluce, Renči Gubíkové, Pavla Su chopárka a Ludva Kostky. Ještě během noci padlo určitě kolem dvaceti Horezdarů. Později během dne probíhá na Bandě tradiční **Novoroční ráchání**. Ráchá se sedm ráchačů.
- 4.1. Svinčo s Blagem, Renčou a Květuší bobkují (čti oblézají **Bobky**) u Pyšné.
- 5.1. Blahůnek s Renulkou míří do **Perštejna**, kde zobou za silného mrhlení Horezdary.
- 6.1. Na **Hasištejně** sbírá úspěšně Horezdary Ludva Kostkovanej.
- 7.1. Tamtéž částečně úspěšně sbírá Horezdary Párek.
- 8.1. Nový skalní útvar **Pařízek u Hasištejna** zhodnocují Blagodan, Párek a Maňásek. Poté ještě oblézají osamoceného Bordeláře.
- 10.1. Opět na **Pařízkovi** doráží Blagodan z minula nedokončený projekt, který mu po dvě noci nedovolil oka zamhouřit. Vzniká tak cesta Paprsek světla za 6.
10. – 12.1. Jana, Honza a Pepa Žizkovci s Ludvou Kostkatým dávají skialpový pokus o výstup na **Wildskarspitze** (3076 m) v Zillertalském údolí. Cestou zpět vylézají 3 cesty u Innsbrucku na Martinswand.
- 11.1. Svinaříkův Klášterecký dívčí sbor oblézá šutroní okolo **Eduarsteinu**.
- 12.1. Svinčo s Květuší podnikají výlet ve stylu „Radši se vyhni **Rači**“, aneb loupání perníku v hájemství teplických a ústeckých šutroplazů.
Po Krušnejch sbírá další Horezdary Párek
Letoš s Verčou, Blagodanem a Renčou se toulají po **Jezerce**.
- 15.1. Ludva Kostka se Slívou pokračují v lovu Horezdarů v **Krušných horách**.
O totéž se snaží i Letoš s Blagodaničem na **Hasištejně**.
- 16.1. Pro změnu loví Ludva Horezdary s Rosťou, tentokráte na **Jedláku**.
- 17.1. **Orasín** – Slíva s Ludvou bojují na Telšské věži v cestě Šimiho pytel a poté o holásku spáru na Zapomenuté.
- 18.1. Svinčo s Blagodanem a jejich významnými polovičkami dávají **Horezdárek** na krásnou malou a zasněženou skálu.
- 25.1. **Horoklubácká svatba** – Honza s Týnou.
Po svatbě Svinchi team průzkumníci u **Jindřišské**.
- 28.1. V „bílé“ stopě na **Lesné** bloudí a ničí si skluznice Blagodan s Maruškou Šťastnou a Lenkou Chvojků.
- 31.1. - ? Začíná **PKH (přejezd Krušných hor)** na běžkách. I přes nedostatek sněhu se nemálo jedinců vydává na strastiplnou cestu. Podrobnosti příště.